

Representantforslag 170 S

(2010–2011)

fra stortingsrepresentantene Solveig Horne, Ib Thomsen, Øyvind Korsberg, Harald T. Nesvik og Per Arne Olsen

Dokument 8:170 S (2010–2011)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Solveig Horne, Ib Thomsen, Øyvind Korsberg, Harald T. Nesvik og Per Arne Olsen om å bedre rammebetingelsene for private omsorgsbedrifter

Til Stortinget

Bakgrunn

Verdiskaping, nytenkning og entreprenørskap er elementer som henger nøye sammen når velstand og samfunn skal utvikle seg. Evnen til å se muligheter i både etablerte og nye markeder er en viktig egenskap for gründere, og norsk økonomi gir alle mulige forutsetninger for at virksomheter kan etableres innen mange ulike sektorer. Gjennom bl.a. gode ideer, kunnskapsrike og kreative hoder og markedsføring har Norge en god næringsutvikling, og bl.a. NHO-president Kristin Skogen Lund sier rett ut at «grunnlaget for å stimulere til innovasjon er større dersom man har konkurranse». Dette er en høyst ukontroversiell påstand, og er intet mer enn en naturlig konsekvens av økonomiens og markedets iboende dynamikk.

Dagens situasjon

Hva angår arbeidsmarkedet, så eksisterer det til dels tydelige forskjeller mellom menn og kvinner angående hvilke sektorer de ønsker å etablere seg innenfor. Der menn oftere etablerer virksomheter innenfor klassisk privat sektor, jobber kvinner i større grad innenfor «mykere» yrker. Dette kommer til uttrykk både gjennom gründervirksomhet og drift, hvor kvinner i større grad ønsker å etablere seg innenfor det som tradisjonelt har vært omsorgstjenester og annen offentlig tjenesteproduksjon. Her er man

i stor grad prisgitt offentlige systemer, tenkesett og til dels sterk motstand fra politisk hold. Resultatet av dette er en ekstra lav andel med kvinnelige gründere og ledere, siden den økonomiske diskrimineringen av privat sektor gir disse utslagene. Forslagsstillerne mener utviklingen med synkende kvinneandel er en utfordring, både av hensyn til de som ønsker å bidra innen disse sektorene og av hensyn til mangfold og kvalitet på tjenesteproduksjonen totalt sett. Det anses derfor å være på tide at regjeringen kommer på banen med en konkret plan for også å ivareta private initiativ innenfor sektorer med tjenesteproduksjon som tradisjonelt er forbundet med det offentlige.

Sektorutfordringer

Spesielt tydelig er dette innenfor barnehagesektoren. Ikke bare er 60 pst. av de som jobber i ledelsen i barnehagesektoren, kvinner, men kvinner er også med i ni av ti etableringsteam. Dette i en bransje som i tillegg til å dekke et viktig tjenesteområde for befolkningen, også gir en høy sysselsettingseffekt. Dette er videre en sektor med en svært lav lønnsomhet, hvor hver tredje barnehage i dag faktisk taper penger. Med en fullverdig økonomisk likestilling mellom offentlige og private barnehager kunne lønnsomheten for disse barnehagene ha økt betraktelig. I dag er mellom 15 og 20 pst. av barnehagene lønnsomme i driften, mens hele 50 pst. går om lag i null. Med et mer rettferdig finansieringssystem hadde man altså umiddelbart fått et kraftig incitament til å drive barnehager. Rammebetingelsene for denne næringen har dessuten blitt ytterligere forverret gjennom den nye rammefinansieringen, og protestene i forbindelse med nye forskrifter for ikke-kommunale barnehager viser også hvordan det er et behov for at myndighetene må ta inn over seg at også denne næringen har behov for forutsigbarhet og like konkurransevilkår med

det offentlige for at potensialet skal få komme skikkelig til sin rett.

Også innenfor helsesektoren ser man lignende utfordringer. I likhet med i barnehagesektoren er det innen helse et stort innslag av kvinner. Her er tidvis også motstanden mot private aktører vesentlig sterkere enn for barnehager, noe som har kommet til uttrykk på flere uheldige måter. Allerede i 2005 fryktet Private Hjemmetjenesters Landsforbund det som kunne komme under en rød-grønn regjering, og i dag ser man eksempler på private sykehjems- og omsorgstjenester over hele landet som sliter pga. manglende ressurstilgang. I Stavanger har situasjonen t.o.m. blitt så ille at det fryktes å gå på rettssikkerheten løs, der det fem år gamle analysefirmaet GENA AS nektes å foreta DNA-analyser for politiet. Dette til tross for at firmaet har 90 pst. ledig kapasitet, og derfor kan bidra til å ta unna analysekøene hos Retts-

medisinsk institutt i Oslo. Forslagsstillerne stiller seg totalt uforstående til at ideologisk vrangvilje skal skyve toppmoderne metoder ut over sidelinja, samtidig som mennesker blir gående i uvisshet i påvente av analyser i forbindelse med kriminalsaker som drøyer ut over uforholdsmessig lang tid.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber regjeringen igangsette tiltak for å sikre likeverdige rammebetingelser for private bedrifter og offentlige selskaper/foretak/enheter innen de kommunale omsorgstjenestene.

17. juni 2011